

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

Julkaistu Helsingissä 18 päivänä syyskuuta 2014

724/2014

Maa- ja metsätalousministeriön asetus raivotaudin vastustamisesta

Annettu Helsingissä 16 päivänä syyskuuta 2014

Maa- ja metsätalousministeriön päätöksen mukaisesti säädetään eläintailain (441/2013) nojalla:

1 §

Soveltamisala

Tätä asetusta sovelletaan eläimissä esiintyvän raivotaudin vastustamiseen.

2 §

Tautiin sairastuneeksi epäillyn eläimen tutkiminen ja näytteenotto

Valvontaviranomaisen on eläintailain 20 §:n 1 momentissa ja 22 §:n 2 momentissa tarkoitetussa tutkimuksessa selvittävä, onko eläimellä raivotautiin viittaavia oireita tai puremajälkiä ja onko viranomaisen saamien tietojen mukaan eläimellä syytä epäillä raivotautia. Eläimistä vastuussa olevalle toimijalle on kerrottava, että raivotauti voi tarttua eläimestä ihmiseen.

Jos tautiin sairastuneeksi epäilty eläin on kuollut tai se lopetetaan tai teurastetaan, eläimen pää ja osa kaularankaa on otettava näytteiksi raivotaudin varalta tehtäviä tutkimuksia varten.

Poikkeuksellisesti käyttäytyneen luonnonvaraisen ketun, supikoiran, suden, mäyrän tai muun luonnonvaraisen nisäkkään raato on pyrittävä saamaan näytteeksi raivotaudin varalta tehtävää tutkimusta varten.

3 §

Selvitys taudin alkuperästä ja levinneisyydestä

Aluehallintoviraston on eläintailain 22 §:ssä tarkoitettua selvitystä tehdessään pyrittävä hankkimaan tieto siitä, onko raivotautiin sairastuneeksi epäilty eläin altistanut muita eläimiä tai ihmisiä mahdolliselle taudille, onko altistuneet eläimet rokotettu raivotaudin varalta ja milloin rokotukset on annettu.

4 §

Oireilevaa eläintä koskeva päätös taudin leviämisen estämiseksi

Jos eläimeen, jolla on raivotautiin viittaavia oireita, kohdistuu virallinen eläintautiepäily, on tehtävä eläintailain 23 §:n 1 momentissa tarkoitettu päätös, jolla määrätään epäilyn kohteena oleva eläin eristettäväksi, sen terveydentilaa seurattavaksi sekä eläin uudestaan tutkittavaksi raivotaudin oireiden varalta aikaisintaan kahden viikon kuluttua eristyksen alkamisesta. Päätöksessä tulee antaa tarkemmat määräykset eristyksen toteuttamiseksi. Päätöksellä tulee lisäksi kieltää eläimen maidon käyttö pitopaikassa elintarvikkeena ja eläinten rehuna sekä sen vieminen

pois pitopaikasta. Päätös kumotaan, jos eläimellä ei uusintatutkimuksessa voida todeta raivotautiin viittaavia oireita. Jos eläin kuolee eristyksen aikana, on aluehallintoviraston huolehdittava siitä, että eläin toimitetaan tutkittavaksi raivotaudin varalta.

Jos eläimen oireet ovat sen laatuksia, ettei eristämistä voida vaaratta toteuttaa tai toimijalla ei ole osoittaa eläimen eristämiseen soveltuvia tiloja, eläin on eristämisen sijasta määrättävä eläintautilain 20 §:n 2 momentin nojalla välittömästi lopetettavaksi ja tutkittavaksi 2 §:n 2 momentissa säädetyllä tavalla. Mainituista syistä myös eristykseen määrätty eläin voidaan määrätä lopetettavaksi ennen uusintatutkimuksen suorittamista.

5 §

Oireetonta eläintä koskeva päätös taudin leviämisen estämiseksi

Jos virallinen eläintautiepäily kohdistuu eläimeen, jolla ei ole raivotaudin oireita, mutta jota raivotautiin sairastuneeksi epäilty oireileva eläin on purrut tai jonka muusta syystä epäillään saaneen tartunnan, on tehtävä eläintautilain 23 §:n 1 momentissa tarkoitettu päätös, jolla:

1) määrätään epäilyn kohteena oleva eläin eristettäväksi, sen terveydentilaa seurattavaksi sekä eläin uudestaan tarkastettavaksi raivotaudin oireiden varalta, kun eristyksen alkamisesta on kulunut kuusi kuukautta, ellei päätöstä ole sitä ennen kumottu; sekä

2) kielletään eläimen maidon käyttö muuten kuin pastöroituna tai kuumennettuna vähintään pastörointia vastaavalla tavalla.

Päätöksessä tulee antaa tarkemmat määräykset eristyksen toteuttamisesta. Aluehallintovirasto voi eläintautilain 23 §:n 3 momentin nojalla myöntää luvan poiketa 1 momentissa tarkoitettusta päätöksestä eläimen kuljettamiseksi teurastettavaksi.

Päätös kumotaan, jos epäily suljetaan pois eristysaikana tai jos eläimellä ei uusintatutkimuksessa voida todeta raivotautiin viittaavia oireita.

Virallisen eläintautiepäilyn kohteena oleva oireeton eläin on määrättävä eläintautilain 20 §:n 2 momentin nojalla lopetettavaksi ja tutkittavaksi 2 §:n 2 momentissa säädetyllä

tavalla, jos eläimen mahdollisesti tartutta-
neessa eläimessä todetaan raivotauti.

Jos eristykseen määrätty eläin alkaa oireilla siten, ettei eristystä voida vaaratta jatkaa, eläin voidaan määrätä eläintautilain 20 §:n 2 momentin nojalla lopetettavaksi ja tutkittavaksi 2 §:n 2 momentissa säädetyllä tavalla ennen kuuden kuukauden määräajan täyttymistä.

6 §

Rokotettua oireetonta eläintä koskeva poikkeus

Jos muun syyn kuin taudin oireiden vuoksi virallisen eläintautiepäilyn kohteena oleva eläin on rokotettu rokotteen valmistajan suositusten mukaisesti raivotautia vastaan ja sillä katsotaan olleen riittävä suoja raivotautia vastaan mahdollisella tartuntahetkellä, eläintautilain 23 §:n 1 momentissa tarkoitettua päätöksellä on 5 §:ssä säädetyistä poiketen määrättävä:

1) eläin välittömästi uudelleen rokotettavaksi;

2) eläin pidettäväksi kytkettynä eläimistä vastuussa olevan toimijan valvonnassa;

3) eläin eristettäväksi muista kuin pitopaikassa pidettävistä eläimistä sekä ihmisistä, jotka eivät asu pitopaikassa tai osallistu eläimen hoitoon; sekä

4) eläin tutkittavaksi uudelleen raivotaudin oireiden varalta, kun eristyksen alkamisesta on kulunut 45 päivää, ellei päätöstä ole sitä ennen kumottu.

Päätöksessä tulee antaa tarkemmat määräykset eristyksen toteuttamista.

Aluehallintovirasto voi eläintautilain 23 §:n 3 momentin nojalla myöntää luvan poiketa 1 momentissa tarkoitettua päätöksestä eläimen kuljettamiseksi teurastettavaksi.

Eristysaikana oireilevan eläimen osalta noudatetaan, mitä 5 §:n 5 momentissa säädetään.

7 §

Taudin hävittämistoimenpiteitä koskeva päätös

Eläintautilain 26 §:n nojalla voidaan tarvittaessa päättää raatojen hävittämiseen sekä pi-

topaikan puhdistamiseen ja desinfiointiin liittyvistä toimenpiteistä.

8 §

Itärajan vapaana ylittänyttä koiraa tai kissaa koskevat toimenpiteet

Jos Suomen ja Venäjän välisen rajan lähettyviltä irrallaan tavatun koiran tai kissan tiedetään tai epäillään ylittäneen rajan vapaana, eläin on tutkittava 2 §:n 1 momentissa säädettyllä tavalla ja valvontaviranomaisen on pyrittävä selvittämään eläimen alkuperä. Mahdollisen näytteenoton osalta sovelletaan, mitä 2 §:n 2 momentissa säädetään.

Jos kyseessä on virallinen eläintautiepäily, noudatetaan mitä 3—7 §:ssä säädetään, ellei kyseessä ole Venäjältä lähtöisin oleva eläin, joka pystytään palauttamaan.

9 §

Velvollisuus rokottaa metsästyskoirat ja viranomaisen palveluskoirat

Eläimistä vastuussa olevan toimijan on eläintautilain 11 §:n mukaisesti huolehdittava, että metsästykseen käytettävillä koirilla ja viranomaisen palveluskoirilla on voimassa oleva rokotus raivotautia vastaan.

Ensimmäinen rokotus on annettava vähintään 21 vuorokautta ennen koiran käyttöä metsästyksessä tai palvelutehtävissä.

Rokotuksen suorittaneen eläinlääkärin on annettava eläimistä vastuussa olevalle toimijalle päiväyksellä ja allekirjoituksella vahvistettu todistus suoritetusta rokotuksesta. To-

Helsingissä 16 päivänä syyskuuta 2014

Maa- ja metsätalousministeri *Petteri Orpo*

distuksessa on oltava merkintä rokotuksen voimassaoloajasta. Eläinlääkärin velvollisuudesta tehdä rokotuksesta merkintä potilas kortistoonsa säädetään potilasasiakirjojen laimisesta ja säilyttämisestä annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen (421/2000) 3 §:ssä. Eläimistä vastuussa olevan toimijan on säilytettävä rokotusta koskevat tiedot sisältävä todistus.

10 §

Ilmoitus terveysterviranomaisille

Aluehallintoviraston on tehtävä raivotautia koskevasta virallisesta eläintautiepäilystä eläintautilain 16 §:n 3 momentissa tarkoitettu ilmoitus asianomaiselle terveystervikeskuksen tartuntataudeista vastaavalle lääkärille. Raivotaudista ilmoittamisesta säädetään eläintautien ilmoittamisesta ja mikrobikantojen toimittamisesta annetussa maa- ja metsätalousministeriön asetuksessa (1010/2013).

11 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 22 päivänä syyskuuta 2014.

Tällä asetuksella kumotaan raivotaudin vastustamisesta annettu maa- ja metsätalousministeriön eläinlääkintä- ja elintarvikeosaston päätös (596/1999) sekä koirien ja kissojen kuljetuksen rajoittamisesta raivotaudin eliarbieksen leviämisen ehkäisemiseksi Manner-Suomesta Ahvenanmaan maakuntaan annettu maa- ja metsätalousministeriön eläinlääkintöosaston päätös (N:o 387/512-88).

Neuvotteleva virkamies Miia Jakava-Viljanen